

BERSO SORTA.

(ON RICARDO BECERRO BENGOA JAUNA-RI)

A L A !

Alá nola egazti dijoana
 Dagon gau bat pasatzen
 Aritz adarrean,
 Alá nere anima ere jegan!...
 Dago gaur Gernikako
 Arbola maitean!

A I !

Euskal-errian,
 Euskaldunakiñ,
 Euskaraz mintzatzen,
 ¡Zeñen gozoro
 Dijoakitan
 Bizia pasatzen!
 Baña ¡ai!... beti
 Mendiyaz gora
 Anima egatzen!

L O !

Izanik
Seask
Besota
Kolko,
Amaren
Kantaz
¡O zenbat
Aurcho
Arkitzen
Diran
Orain
Gozo
Lo!
Gero
.....
¡O zenbat
Malko!

ANTONIO ARZÁC.

BERSO ŠORTA.

(ON ANTONIO PEÑA ETA GOÑI JAUNA-RI)

KABI UTSA.

Atzo arkitu nuen;
 Ez arbolean
 Baizik eche batean,
 Nongo alabák
 Gorderik daukan ondo
 Amar urtean.
 Ikusirikan sortzen
 Lore tartean
 Naiera artu zion,
 Ta choriñóak
 Betiko ega zuten
 Egun berean
 Jaso ta gorde zuen!

. . . . .

Ez esan utsa dala:
 Ez daki iñork
 Choriák nora ziran,
 Baña geroztik
 ¡O zenbat gauza nigan
 Ai! pasa diran!...
 Ta ¡nola kabi orrek
 Nere begi aurrean
 Jartzen dizkiran!

ARITZA TA NI.

Euskal-aritztiyetan
Asnase artzian,
Ez dakit zér sentitzen
Dedan biotzian.
Gaur, bigar edo etzi,
Illtzen naizanian,
Maite nauenik bada
Gelditzen lurrian,
¡Jar dezala aritz bat
An!... nere obian!

AI!

Nere biotzak
Senti duena
Eziñ kanta det;
Benetan!
. . . . .
Ai!... ezagun da
Jaio nintzala
Bersolaria
Chanchetan!

ANTONIO ARZÁC.

BERSO ŠORTA.

(NERE CHIKITAKO ADISKIDEA ALFREDO LAFFITTE-KOARI)

¡LUR MAITEA!

Ala nola enara
 Lengo kabira
 Nator gaur ni ere
 Jaio-tokira
 ¡Nork daki denborak
 Emanik jira
 Emen ote naizan
 Joango obira!

. . . . .

¡O aingeruchóak
 Zuen erdira
 Eraman nazute
 Zeru-glorira
 Utzi gabe joaten
 Erdal-errira!
 Euskaldun joan nai det
 Nik lur-azpira!

* * *

BERSO-EGILLEA.

Zu ¿zéin da gizon ori
 Orren arlotea?
 —Choro gaiso bat, utsa,
 ¡Berso-egillea!
 Ez dakiena zér dan
 Aberastutzea,
 Eta mundu onetan
 Ondo bizitzea;
 Choriak bezela du
 Isilltzen gosea.—

¡O zu, gizon aberats,
 Jakintsun ernea!
 Ezpadezu mudatzen
 Munduko legea
 T' egiñ biotzik gabe
 Aurra jaiotzea,
 Gertatuko da gero
 Aur ark maitetzea,

. . . . .

¡Tortolloa bezela
 Urrungaz illtzea!

* * *

¡OSTUA ERORTZEN...!

¡Dijua!... ara bruma ta lañua,
 Abo-zabalka asi da kanpua,
 Datorchio lua
 Zeña dan... ¡negua!

* * *

¿NON DA?

Baserricho artan
 Ollua karakaz
 Zegon,
 Egin du arrautza
 Billa zak, ene, non
 Dagon,
 —Ez dago kabiyan,
 Ez met'onduan, ez
 Iñon—
 Ta... ¡aur orren gisa
 Dabiltza gaur zenbait
 Gizon!

ANTONIO ARZÁC.

